

BOŽIJE PREDIVNO SPASENJE

PET BIBLIJSKIH LEKCIJA ZA DEČAKE I DEVOJČICE

VAŽNA NAPOMENA:

Vizuelna pomagala uz ovu seriju lekcija možete da naručite u većini DM kancelarija i internet – onlajn prodavnicama. Za spisak DM kancelarija i internet prodavnica u Evropi, molimo vas da posetite www.teachkids.eu/rs i klikom odaberete „Kontakti“.

LEKCIJA BROJ 1-"JOVAN KRSTITELJ POKAZUJE PUT"
LEKCIJA BROJ 2-"NIKODIM SLUŠA PRIČU"
LEKCIJA BROJ 3-"SPASITELJ NALAZI ZAKEJA"
LEKCIJA BROJ 4-"BLUDNI SIN UČI LEKCIJU"
LEKCIJA BROJ 5-"PAVLE I SILA IDU U FILIPE"

Copyright © 1985 Child Evangelism Fellowship Inc.

Copyriht © 2008 DEČIJA MISIJA, Radoja Dakića 49a/21, 18000 Niš

decijamisija@eunet.rs, www.decijamisija.org, tel. 018/548-087

Copyright © 2005, 2008 European Child Evangelism Fellowship®
Sva prava zadržana u celom svetu. (Upotreba uz dozvolu.) Materijale je moguće koristiti samo lično, u neprofitne i nekomercijalne svrhe. Posetite www.teachkids.eu/rs radi kompletnih detalja u vezi dozvole.

SMERNICE ZA PODUČAVANJE

MOLITVA. Provodite mnogo vremena u molitvi za decu. Sve dok Bog ne bude delovao u njihovim srcima i životu, nikakav duhovni rad neće biti učinjen. Molite se da svaku lekciju podučavate u snazi Svetoga Duha. Ovo je tajna uspešne evangelizacije.

BIBLIJSKI STIH ZA UČENJE NAPAMET. Kada ovu lekciju podučavamo u 5 uzastopnih dana, učiće se samo tri stiha koja bi trebalo da se upamte. Bolje je da deca stvarno zapamte tri, nego delimično pet stihova. Ovo objašnjava zbog čega se stihovi za učenje ponavljaju kod dve lekcije. Predložena su i dva druga stiha iz Biblije, ako ovo učite kao zasebne lekcije.

PRIPREMA. Ove skripte su pripremljene da pomognu učiteljima, ali ne bi trebala da budu zamena za brižnu pripremu ispunjenu molitvom. Proučite odlomak u Božijoj Reči pre no što počnete da proučavate skripta. Trudite se da svaku lekciju tako dobro znate, da možete da je govorite bez beležaka, ili bar njihovu upotrebu svedite na minimum.

Podsećamo vas, da je gotovo nemoguće koristiti beleške kod 5-todnevnog kluba „pod vedrim nebom“. Takođe, praktikujte da koristite kinoprojektor, pre lekcije.

BUDITE DECI NA RASPOLAGANJU. Možda ima dece koja žude da budu spasena, ali nisu sigurna kako bi mogla da budu. Možda ima dece sa pitanjima u vezi vaše lekcije. U toku časa, u nekom trenutku, objasnite deci da im stojite na raspolaganju nakon susreta. Objasnite im gde ćete biti. Budite pažljivi, da deca ne steknu utisak da moraju da ostanu da bi bila spašena.

Ona mogu da se povere Bogu bilo gde, u bilo koje vreme, bez prisustva savetnika.

Deci možete da kažete da ste im na raspolaganju radi savetovanja:

-u toku susreta kada to saopštite;

-nakon objašnjenja stiha koji se uči napamet, a koji govori o ličnom spasenju od greha;

-u toku biblijske lekcije, naročito na početku;

- u neko drugo pogodno vreme u toku programa.

Primer šta da kažete:

„Ako želiš da ti Gospod Isus oprostí greh, a još uvek ne znaš šta da učiniš, biće mi drago da popričam sa tobom o tome i pomognem ti. Kada se susret završi, otiđi i sedni tamo ispod drveta. Tada ću znati da želiš da samnom govoriš. Doći ću, i objasniću ti kako možeš da zamoliš Gospoda Isusa Hrista ta bude tvoj Spasitelj.“

Pošto ima dosta dece koja su se sama pouzdala u Gospoda Isusa Hrista kao svog Spasitelja (koja se prethodno nisu posavetovala), dobro je da krajem nedelje u kojoj se završavava petodnevni klub kažete nešto u ovom smislu: „Ako ste se pouzdali u Gospoda Isusa, a ja ne znam ništa o tome, molim vas da mi kažete nakon susreta, kako bih vam mogao biti od pomoći. Stajaću tamo kod one klupe (ili nekog drugog mesta). Samo dođite i kažite mi: “Želeo bih da vi znate da sam zamolio Isusa da me spase.”

Ovo će vam zatim omogućiti da upišete takvo dete u vaš stalni program, i budete u mogućnosti da mu pomognete u oblasti sigurnosti spasenja i rasta u veri.

Na pozadini ovog priručnika, naći ćete kao istaknuto **KORAKE ZA SAVETOVANJE DETETA RADI SPASENJA.**

JOVAN KRSTITELJ POKAZUJE PUT

Centralna istina -	Isus Hrist spašava od OSUDE
Biblijski stih koji se uči napamet-	„Bog je poslao u svet svoga jedinorodnog sina - da mi njime živimo“ (1. Jovan. 4:9)
Sveto Pismo-	Jovan1,19-36; Luka3,1-3, Matej 3,1-6; Izlazak 12

„Opet je tamo,“ neko je povikao niz ulicu. „Jovan Krstitelj upravo propoveda. Pored reke Jordana je; dođimo da ga čujemo!“

Kako se vest širila, ljudi su užurbano izlazili iz svojih kuća i radionica, uzbuđeno ćaskajući, dok su žurili ka reci. Ova reka, reka Jordan, nalazi se u Palestini. Jovan, ovaj čuveni propovednik, držao je svoje propovedi pre oko dve hiljade godina.

Scena I-1

Uskoro su ljudi mogli da čuju Jovanov snažni glas. „Pokajte se!“ pozivao ih je. „Odvratite se od svoga greha, ako želite da izbegnete Božiju kaznu.“

Kakav je on bio čudan prizor. Obučen u kamilju kožu, sa kožnim opasačem. Mnóstvo je slušalo dok je propovedao. Mnogi su poverovali u ono što je Jovan govorio, i behu kršteni u reci, da pokažu da su se odvratili od grešnih stvari koje su učinili. Raznoliki ljudi behu došli, mladi i stari, bogati i siromasi, viđeniji i obični ljudi. Behu došli i izbliza i izdaleka, čak i iz grada Jerusalima, da čuju Jovanovu propoved. Neki su se pitali ko je zapravo Jovan.

„Da li je Jovan Hristos, Onaj koga je Bog obećao da će poslati jednoga dana?“ razmišljali su. „Hristos“ je bilo ime za Izabranoga koga je Bog obećao da će poslati kao Spasitelja: „Ne“, Jovan je kazao, „Ja nisam Hristos; nisam obećani Spasitelj. Došao je neko ko je tako uzvišen da ja nisam dovoljno dobar ni da se sagnem i pomognem Mu da izuje cipele. On je Hristos, ne ja.“ Jovanu je bio poveren važan posao: Bog ga je poslao da kaže ljudima da se pripreme, zato što je Božiji Sin, Hristos, dolazio.

Scena I-2

Jednoga dana Jovan se osvrnuo i pokazao na Neko i kazao, „Evo Jagnje Božije koje uklanja greh sveta!“ (Jovan 1,29). Ljudi su gledali gde je Jovan pokazivao. Tamo stajaše Isus Hrist!

Jovan je govorio ljudima da je Hrist, obećani Spasitelj došao. U Starozavetnom delu Biblije, Bog je

kazivao mnoge stvari svome narodu o Odabranome, koga je obećao da će poslati. Stotinama je godina Božiji narod - Izraelci čekali Njegov dolazak. Sada je Jovan kazivao da je On došao! Jovan ga je nazivao „Božije Jagnje“. Ove reči „Jagnje Božije“ mora da su podsećale ljude koji su slušali Jovana na nešto što se desilo pre mnogo godina. Hajde da čujemo priču šta se u to vreme desilo. To će nam pomoći da shvatimo šta je Jovan rekao da će Gospod Isus učini.

Scena I-3

Božiji narod, Izraelci, živeli su u Egiptu. U početku prema njima postupahu dobro. Ali, kako su godine prolazile, Egipćani počеше da ih se plaše. Beše sve više i više Izraelaca; tako da ih Egipćani načiniše svojim robovima. Primoravahu ih da rade, veoma, veoma naporno i prema njima postupahu sa okrutnošću. Koristili su ih da sagrade piramide u Egiptu; mnogi su Izraelci stradali u teškom poslu koji su morali da rade. Ali, i dalje su Egipćani osećali da ima isuviše Izraelaca. Čak su nastojali da poubijaju sve izraelske bebe-dečake.

Božiji narod je žudeo da bude izbačen. Bog je video njihovu težnju. On je imao plan da ih oslobodi, kako bi mogli da se vrte u svoju sopstvenu zemlju. Izraelcima je dao vođu, Mojsija. Poslao ga je da govori faraonu, caru Egipta. Mojsije se zauzimao kod faraona da oslobodi njegov narod, ali je faraon odbijao. Nije hteo da izgubi svoje robove!

Ali, Bog je pokazao svoju moćnu silu, šaljući Egiptu velike i strašne nevolje. Tvrđoglavi je faraon i dalje odbijao da dopusti Božijem narodu da ide. Mnogo su puta Mojsije i njegov brat Aron, odlazili do faraona da ga upozore na Božiju kaznu. Ali, nisu mogli da promene ovog tvrdokornog čoveka. Stalno je govorio, Ne, neću vas pustiti da odete!"

Scena I-4

Tada je Bog poslao Mojsija i Arona faraonu sa poslednjim upozorenjem: „Proći ću zemljom Egipatskom. Umreće najstariji sin (prvenac) u svakoj egipatskoj porodici, prvenac faraonov, prvenac u svakoj bogatoj i svakoj siromašnoj porodici. Smrt će biti čak i među životinjama egipatskim. I biće glasno naricanje po svoj zemlji, kakvo još nije bilo niti će ga ikad biti.“ (iz Izlaska 11,4-6)

Mojsije je nastavljao, „Tvoje će sluge doći meni i govoriti: idi! Povedi sav tvoj narod sa sobom, a zatim ću, faraone, otići i povesti narod sa sobom.“ (Izlazak 11,8)

To rekavši, Mojsije se okrenuo i dostojanstveno izašao iz palate. Podli je faraon i dalje odbijao da Božijem narodu dopusti da ode. Čuo je smrtno upozorenje, ali nije poslušao.

Možda si i ti poput njega? U Bibliji postoji ovakvo upozorenje za sve nas, takođe. Bog kaže: „Plata za

greh je smrt (Rimljanima 6,23). Ti znaš da kada neko ima posao, na kraju nedelje ili meseca dobija novac za obavljeni posao. Zato se kaže da dobija nadnicu ili platu. Biblija kaže da ako si zgrešio, zaslužio (zaradio) si platu - smrt. To znači da će tvoja duša, deo tebe koji zauvek živi, biti odvojen od Boga. To znači da ti ne možeš da živiš sa Bogom. Ovo je zaista užasna kazna, ali to mora da bude tako zato što Bog i greh ne mogu da budu zajedno.

Šta si učinio da zaradiš ovu kaznu? Zgrešio si! Greh je nepokoravati se Bogu. Biblija kaže da su svi zgrešili: „Svi su zgrešili, i tako su lišeni slave Božije“ (Rimljanima 3:23). To znači da si ti zgrešio. Kada za trenutak razmisliš o tome, znaš da je to istina. Možeš da razmisliš o nekoj okolnosti, kada si o nekome razmišljao sa besom i mržnjom. „Mrzim ga,“ pomišljao si u sebi. Gospod Isus kaže da kada imaš ovakve misli o nekome, ti se ne pokoravaš Božijoj zapovesti koja kaže: „Ljubite drugoga kao samoga sebe.“ Podla razmišljanja, gnev, reči izgovorene u ljutnji, greh su i nisu po volji Boga. On je tako čist, dobar i pravičan da mora da kazni sav greh. Biblija nas upozorava da je kazna odvojenje od Boga. Poslušaj Božija upozorenja; ne budi kao faraon.

Scena I-5

Kada su Mojsije i Aron ostavili faraona, trebalo je da pripreme Izraelce na ono šta će se desiti. Sakupili su sav narod, i objasnili im šta moraju da čine: „Poslušajte! Desetoga dana u mesecu odaberite jagnje. Mora da bude mužjak, ne starije od godinu dana. Proverite da nema ni povredu ni ogrebotinu. Mora da bude savršeno jagnje“ (iz Izlaska 12,3-5)

Ovo jagnje nas navodi da razmišljamo o Gospodu Isusu Hristu. Jovan Krstitelj Ga je nazivao „Jagnjetom Božijim“. Isus je bio savršen. Nije imao grešno srce koje bi ga navodilo da ne sluša Boga. Bio je rođen kao čist i bezgrešan, jedina osoba koja je takva bila rođena. Kada je odrastao, On nikada nije obmanjivao. On nikada nije lagao. On nikada nije odgovarao svojoj majci, kada ga je molila da nešto uradi. Nikada nije činio greh. Stoga, jagnje o kome je Mojsije govorio, podseća nas na Gospoda Isusa Hrista.

Mojsije je nastavljao da daje uputstva ljudima: „Zatim, na 14-ti dan ubijte jagnje. Sakupite krv u zdelu, i poškopite sa njom oba dovratka i gornji prag na vratima vaših kuća“ (iz Izlaska 12,6-7). Jagnje Božije, Isus Hrist takođe je umro. Nije postojao drugi način da bi ljudi, koji su zaslužili da zauvek budu odvojeni od Boga, mogli da se spasu te stravične kazne. On Jedini, koji nikada nije zgrešio, preuzeo je od Boga kaznu koju mi zaslužujemo. Isus je dao svoju dragocenu krv, tako da ljudi kao što smo ti i ja možemo biti bezbedni. Za Izraelce je postojao samo jedan način da budu bezbedni, kada Gospod bude prolazio zemljom i donosio smrt, zbog strašnih grehova Egipćana. Upravo sada, postoji samo jedan koji može da te spase - Gospod Isus Hrist.

Četnaestoga je dana svaka porodica uradila ono što je Mojsije rekao. Jaganjci behu ubijeni. Kao što im je Bog kazao preko Mojsija, svaka porodica je uzela krv i poškopila je dovratke i gornji prag vrata. Krv nije trebala samo da se čuva u zdeli, već da se poškrope dovratci. Kada Gospod bude video krv, proći će pored te kuće, i svi će ljudi unutra biti bezbedni.

Upravo je tako sa Jagnjetom Božijim. On je umro, ali to ne znači da je svako na svetu siguran da neće biti kažnjen zbog svoga greha. Ako ti želiš da budeš siguran, ti moraš lično da se pouzdaš u Gospoda Isusa Hrista da te spase. Moraš računati na Njega kao Jedina koji je umro za tebe, koji je dao svoju dragocenu krv za tebe. Jagnje je bilo kažnjeno, a Izraelci nisu.

To je ono što je Isus učinio za nas kada je umro na krstu. Baš kao što su Izraelci morali da se uvere da se jagnjetova krv nalazi na njihovim dovratcima, tako i ti moraš da se obezbediš oslonivši se na Gospoda Isusa da te spase.

Unutar svake izraelske kuće, porodica je ispekla jagnje i imala je obrok. Svi su se odenuli i bili spremni za putovanje. Nisu morali da brinu za Božiju presudu, jer je Bog rekao. „Kad vidim krv, proći ću vas“ (iz Izlaska 12,13).

Scena I-6

To je večer svaka Izraelska porodica iščekivala ono što je Bog kazao da će se desiti. U ponoć je Gospod prošao zemljom. U svakom domu, gde ne beše krvi na dovratcima, najstariji sin je umro.

Užasan se plač začuo iz palate; umro je krunski princ. Isti se plač začuo iz drugih egipatskih domova, kada behu otkrili smrt najstarijih sinova. Takva tuga! Takvo jecanje!

Nemoj da budeš takav, kao što su ovi ljudi. Nemoj da budeš dečak ili devojčica koja ne veruje u Gospoda Isusa. On je dao svoju krv i umro je zbog grehova. Ako nastaviš sa neposlušnošću, i odbijaš da mu poveruješ, bićeš odvojen od Boga zauvek. Nemoj da budeš kao ovi ljudi koji nisu imali jagnjetovu krv na svojim dovratnicima.

Ali, u svakom domu gde beše poprskana jagnjetova krv, nije bilo smrti. Svi behu sigurni, baš kao što Bog beše obećao. Obezbedi se, da budeš poput ovih ljudi. Nemoj da misliš da možeš da se obezbediš time što ćeš odlaziti u crkvu, izgovarati molitve ili nastojati da budeš dobar. Ne možeš to postići ovim. Dobro je da odlaziš u crkvu, moliš se, ponašaš se na najbolji mogući način, ali samo Božije Jagnje, Gospod Isus Hrist, može da te osigura od kažnjavanja. Biblija kaže, „Stoga sad nema osude za one koji su u Hristu Isusu“ (Rimljanima 8,1). To znači da si, ako se pouzdaš u Isusa Hrista, Jagnje Božije, bezbedan od Božije kazne, baš kao Izraelci.

Egipćani su jecali i zapomagali. Faraonovo srce beše slomljeno. U toku noći je pozvao Mojsija i Arona i zapovedio im, „Ustajte, idite iz naroda mojega i vi i sinovi Izrailjevi, i otidite, poslužite Gospodu, kao što

govoriste. Uzmite i ovce svoje i goveda svoja, kao što govoriste, i idite, pa i mene blagoslovite.“ (Izlazak 12,31-32).

Scena I-7

Mojsiju nije trebalo dvaput reći. On i njegov narod behu spremni. Duž cele zemlje, Egipćani su molili Izraelce: „Idite, pre no što svi pomremo!“ Izraelci su tražili od Egipćana odeću i nakit i oni im sve davahu. Davali su zlatne i srebrne narukvice, minduše i lance i najfiniju odeću. Ovo je bio Božiji način da Egipćani isplate Izraelcima za sve one godine teškoga rada. „Evo, uzmite, uzmite sve,“ molili su. „Samo idite! Ne osećamo se bezbedno, sve dok ne odete odavde!“

Krenulo je veliko mnoštvo Božijeg naroda. Napokon behu slobodni. Bili su bezbedni u najstrašnijoj noći za koju je Egipat ikada znao. Jagnjetova krv ih je sačuvala.

Scena I-8

Sada bi svakako mogao da uvidiš zašto je Jovan Krstitelj kazao, „Evo jagnje Božije koje uklanja greh sveta.“ Pokazivao je na Isusa Hrista, Božijeg Sina. On je došao da umre, tako da bi svi koji poveruju u Njega bili bezbedni na veliki dan kada Bog kažnjava greh. Biblija kaže: „Bog je poslao u svet svoga jedinorodnog sina - da mi njime živimo“ (Jovan 4:9).

Možda, ti u svome srcu znaš da nisi bezbedan, ali želiš da to budeš. Jesi li voljan da se odvratiš od onoga što nije po volji Bogu, i pouzdaš se u samoga Gospoda Isusa da te osigura? Hoćeš li se pouzdati u Njega sada? Kaži Mu: „Gospode Isuse, Jagnje Božije, hvala ti što si umro i odneo moj greh. Hvala ti što si dao tvoju dragocenu krv za mene. Žao mi je što sam bio tako loš. Pouzdajem se u Tebe, kao Jedinoga koji može da odnese moj greh i spasi me od Božije osude.“ Ako se pouzdaš u Njega, Biblija obećava da „nema osude za one koji su u Hristu Isusu“ (Rimljanima 8,1).

Lekcija 2

NIKODIM SLUŠA PRIČU

Centralna istina -

Moraš se pouzdati u Isusa Hrista da bi bio spašen

Biblijski stih koji se uči napamet - Za petodnevni klub ponovite 1. Jovan 4,9. Za jedan susret učite: „Trebalo da se rodite odozgo“ (Jovan 3,7)

Sveto Pismo-

Jovan 3,1-16; Brojevi 21,4-9

Beše tiho i mirno. Senovitim ulicama Jerusalima hodao je brzo neki čovek. Beše to Nikodim, jedan od verskih vođa. Kuda je išao? On beše čuo za neobične, predivne stvari koje su se desile u gradu. Ljudi su govorili o Isusu iz Nazareta, koji je mogao da čini ono što niko drugi nije. Nikodim je bio uveren da je Bog poslao Isusa i on je želeo da sazna više.

Možda i ti želiš da više saznaš o Gospodu Isusu i kako On može da ti oprosti grehe. Možda ti nisi nikada zamolio Gospoda Isusa da bude tvoj Spasitelj, i sada zaista želiš da ti On oprosti tvoje grehe; ali nisi siguran kako. Biće mi drago da posle časa razgovaram sa tobom i pokažem ti iz Biblije šta Gospod Isus želi da ti učiniš i šta moraš da uradiš. Ako želiš da samnom razgovaraš o ovom najvažnijem pitanju, biću tamo pod onim drvetom (ili naznačite neko drugo mesto) nakon što se susret završi. Možeš doći do mene, ispod drveta i znaću da želiš da samnom razgovaraš o tome kako Isus Hrist može da ti oprosti grehe.

Scena II-1

On i Nikodim su cele noći nasamo razgovarali. Gospod Isus je kazao, „Ako se ko ne rodi odozgo, ne može videti carstvo Božije.“ Za Nikodima nije bilo dovoljno da zna o Bogu; on je morao da započne novi život. Ali, Nikodim to nije mogao da učini sam za sebe; samo je Bog mogao da ga izmeni, tako da on može da počne da živi za Boga; Tada će Bog biti kralj u njegovom životu.

Ovaj pametni, religiozni čovek, bio je veoma zbunjen: „Mora li neko da ponovo postane beba da bi imao novi život?“ Nikodim, upravo nije mogao da sagleda kako bi to bilo moguće. Tako je Gospod Isus upotrebio priču, koja se odigrala mnogo godina pre i koju je Nikodim znao. Ovo će mu sigurno pomoći da razume.

Scena II-2

Mnogo, mnogo pre, Božiji narod, Izraelci, pobjegao je iz Egipta gde je bio u ropstvu. (Setio si se kako su u poslednjoj lekciji Izraelci ubili jaganjce i kako ih je

Bog zaštitio, tako da su mogli da budu slobodni.) Išli su u novu zemlju. (Pokažite mapu na unutrašnjem delu zadnje korice i pokaži put koji su Izraelci preduzeli iz Egipta u Kanan.)

Dok su putovali, pričali su o tome kako je Bog bio dobar. On je pokazao da je veliki i moćan, time što ih je izbavio iz Egipta. Bilo im je veoma drago što pripadaju jedinom istinskom Bogu. Oni se nisu klanjali lažnim bogovima koji nisu mogli ništa da učine; Njihov Bog je bio moćan i dobar.

Mnogo godina ovo se veliko mnoštvo ljudi kretalo kroz pustoš. Jednoga dana dođoše do granice zemlje Edomske. Da su mogli da putuju kroz Edom, stigli bi do svoje nove zemlje mnogo brže. Ali, edomski car je odbio da im dopusti da idu kroz njegovu zemlju. Tako su morali da idu dugim okolnim putem. Izgledalo je da putu nema kraja! Postali su veoma obeshrabreni i zaboravili su šta je Bog bio već učinio za njih. „Zašto nas izvedoste iz Misira da izginemo u ovoj pustinji? Jer nema ni hleba ni vode, a ovaj se nikaki hleb već ogadio duši našoj“ (Vidi Brojeve 21,5).

Scena II-3

Ali oni jesu imali i hleb i vodu. Bog beše veoma dobar prema njima. Svako jutro kada su ustajali, nalazili bi da im je Bog davao hleb sa neba; tanušne, okrugle pahuljice na zemlji nazivali su „mana“. Imali su manu svaki dan. I ne samo to. Bog je čak mogao da načini da voda izlazi iz stene kada behu žedni. Ali, sada su se žalili na Boga.

Nismo li i mi poput njih? Bog je bio veoma dobar prema nama. Imamo hranu, prijatelje i domove. Snažni smo i dobro nam je. Bog daje sunce i kišu. Čak i to što smo danas živi, Božiji je dar. On je veoma dobar i ljubazan. Ali, mi smo baš kao oni ljudi iz davnina; buni se protiv Boga. Ovo je Bog zapovedio, da će On biti tvoj Bog i prvi u tvom životu. Biblija kaže: „Treba da ljubite Gospoda svim srcem svojim i svom dušom svojom“, ali mi to ne činimo, zar ne?

Igraš se svaki dan, ideš u školu, jedeš i spavaš, ali ne razmišljaš često o Bogu. Tvoji prijatelji, tvoje igračke, tvoji TV programi - tebi su važniji od Boga.

Biblija kaže da ne treba da zaboravimo na Božiju dobrotu i gundamo i žalimo se. Da li govoriš ovakve stvari: „Ne volim da mi učitelj govori šta da radim. Ne volim što moram da perem sudove za mamu. Ne želim da slušam šta Bog u Bibliji govori da se radi. Hoću da radim šta mi se sviđa. Jesi li gundalo, žalopojka? Kada takve stvari radiš drugima, ti ne slušaš Boga. To je kao da si mahao svojom pesnicom prema Bogu i govorio, „Ne želim da ti vladaš mojim životom. Ne sviđa mi se to što si mi dao.“

Ali, možda ti kažeš: „Ja to ne činim često.“ To je kao pukotina na vazni. Čak iako ima samo jedna pukotina, cela vazna je pokvarena. Nepokoravanje Bogu u jednoj stvari je kao da mu se nepokoravaš u svemu. Boriš se protiv Božijih zapovesti; ti mu se ne pokoravaš, baš kao oni ljudi iz davnina.

Scena II-4

Iznenada je iz logora doprla vika. Izbila je panika, bolni jecaji! Sa svih strana su, smrtonosno se previjajući, među ljude dopuzavale zmije, i ujedale ih. Žežeći bol beše užasan. Ljudi su umirali. Bog je poslao zmije da kazni ljude zbog njihovog jadikovanja i nepokoravanja. Bog je dobar i ljubazan, ali, On je takođe čist i pravedan. Kada Mu se ljudi ne pokoravaju i ustaju protiv Njega, On mora da kazni njihovu neposlušnost. Sada su ovi ljudi bili u smrtnoj opasnosti zbog njihovog greha.

Znaš li da se i ti nalaziš u istoj takvoj opasnosti? O, ne, tebe neće ugristi zmija; ali ti nisi bio pokoran Bogu i zaslužuješ Njegovu kaznu. Bog nam u Bibliji kaže koja je to kazna. On kaže, „koja duša zgreši, ona će poginuti“ (Jezekilj 18,4). To ne znači da umreš, i da te sahrane. To podrazumeva da uvek i zauvek budeš odveden od Boga; to znači biti odvojen od Boga. Ovo je kazna za nepokoravanje dobrom, čistom, svemoćnome Bogu, i mi je svi zaslužujemo.

Ljudi u pustinji su znali da su zaslužili ono što im se dešavalo. Shvatili su zbog čega su ove ubojite zmije bile po celom logoru. U velikoj nevolji su došli Mojsiju, njihovom vođi, i molili: „Zgrešismo što vikamo na Gospoda i na tebe; Moli Boga neka ukloni zmije od nas“ (Brojevi 21,7).

Scena II-5

Njihov pobožni vođa, otišao je da govori Gospodu Isusu radi naroda. Znao je da čak i kada bi Bog svima njima dopustio da umru, bilo bi to ono što su zaslužili. Niko ne bi mogao da kaže: „To je nepravedno!“

Tako je i sa nama. Kada bi Bog svakoga od nas poslao daleko od Njega da zauvek budemo kažnjeni, nijedan ne bi mogao da kaže, „Nisam to zaslužio.“ Mi smo toliko nepokorni Bogu, da je sve što mi zaslužujemo samo Njegova kazna, baš kao oni ljudi za koje je Mojsije molio.

Bog je poslušao Mojsija. Dao je Mojsiju vrlo čudne instrukcije: „Načini zmiju od bronzine i stavi je na motku. Podigni je tako da bi ljudi mogli da je vide. Svako ko želi da bude spasen, mora da pogleda na bronzanu zmiju i drži svoje oči netremice zagledane u nju. Ako pogleda, pouzdajući se u Boga da ga izleči, živeće“ (Pogledajte Brojeve 21,8). Zar nije Bog bio dobar, kada je ovim ljudima koji su se žalili dao put da budu spaseni od smrti? Ali, put koji je On nama dao da mi budemo izbačeni od smrti zbog greha je daleko, daleko čudasniji.

Gospod Isus je kazao Nikodimu, da baš onako kao što je bronzana zmija bila podignuta, tako i On Gospod Isus mora da bude podignut. On je mislio na to kako će biti raspet na krst. On nikada, nikada nije činio greh; tako da On nije zasluživao nikakvu kaznu.

Ali, Bog je preuzeo naše sopstvene grehe i stavio ih na Gospoda Isusa. „On je na svom telu poneo naše

grehe na drvo“ (1. Petrova 2,24). Bog je kaznio Svog sopstvenog dragog sina kao da je On grešio. Seti se da smo kazali da je kazna za greh biti odvojen od Boga. Kada je Gospod Isus umirao, užasno je patio. Ali najgora patnja je bila što je za izvesno vreme trebalo da bude odvojen od Svoga Oca Boga. Povikao je „Oče, Oče zašto si me ostavio!“ U tom je trenutku Bog dodelio Njemu osudu i kaznu za naš greh. Kako li je velika Božija ljubav prema nama, kada je On trebao da dâ Svoga jedinog Sina da bude raspet i umre. Zatim, trećega dana, Bog Ga je podigao iz mrtvih. On je danas živ i živi na nebu sa Bogom ocem. Eto, zbog čega Gospod Isus može da nam danas kaže: „Pogledajte u mene, i spasićete se“ (Isaija 45,22).

Znači li to da je svako spašen od kažnjavanja greha? Razmisli ponovo o ljudima u pustinji.

Scena II-6

Oni su morali da poveruju da je Bog dao lek, samo jedan lek. Trebali su da gledaju u bronzanu zmiju ako su želeli da budu spašeni od smrti. Ako je neko govorio: „Ja u to ne verujem,“ ne bi živio. Ako bi neko drugi kazao, „Ne mislim da bi mi samo to što gledam u bronzanu zmiju pomoglo,“ umirao bi. Ali, mnogi su se sakupljali okolo, znajući da su suočeni sa smrću. Oni su zaista verovali u ono što je Bog govorio. Gledali su u bronzanu zmiju, i odjedanput su bili isceljeni, baš kako je Bog rekao.

Tako je i sa Gospodom Isusom. On je to objasnio Nikodimu: „Tako treba da se podigne Sin čovečiji, da svaki - ko veruje - ima u njemu život večni.“ (Jovan 3,14b-15). Ti moraš da poveruješ da je Gospod Isus bio kažnjen umesto tebe, i zamoliš ga da te spase kazne koju zaslužuješ. Ako zaista pogledaš na Gospoda Isusa svim svojim srcem - to znači ako se Njemu samome poveriš - ti nećeš biti zauvek izgubljen.

Scena II-7

Nikodim je pažljivo slušao dok mu je Gospod Isus objašnjavao kako on može da ima novi život. Bio je iznenađen: Nikodim beše veoma pobožan; znao je sve o Bogu; često se molio. Ali, gospod Isus je kazao da sve ovo nije dovoljno da ga pripremi da živi sa Bogom. Gospod Isus je kazao da on mora ponovo da se rodi: on mora da postane nova osoba. Trebao je da se poveri Gospodu Isusu Hristu.

Da li razumeš kako ti možeš da imaš ovaj novi život? Znaš li zašto je Gospod Isus jedini koji može da te izbavi iz greha? „Bog je poslao u svet svoga jedinorodnog sina - da mi Njime živimo“ (1. Jovan 4,9)

Scena II-8

Šta je sa tobom? Danas si čuo neke predivne stvari koje je Gospod Isus kazao. Uvideo si da postoji samo jedan način da se izbavi i ne bude odvojen od Boga. Poslušaj ove predivne reči iz Biblije: „Pogledajte u mene i spašćete se svi krajevi zemaljski; jer sam ja Bog i nema drugoga“ (Isaija 45,22). Poslušaj Boga i okreni se Gospodu Isusu danas. Kaži Mu da Mu se poveravaš: „Gospode Isuse, nisam slušao Tvoje zapovesti. Znam da zaslužujem da budem kažnjen. Ali, ja uistinu verujem da si ti bio kažnjen za mene. Molim Te spasi me sada.“ Ako mu se poveriš, On će te spasiti i znaćeš da te je Bog načinio novom osobom, osobom koja može da živi za Njega.

Lekcija 3

SPASITELJ NALAZI ZAKEJA

Centralna istina -

Gospod Isus Hrist je došao da spase grešnike

Biblijski stih koji se uči napamet - „Stoga i može sasvim da spase one koji njegovim posredstvom prilaze Bogu, pošto svagda živi-da se moli za njih“ (Jevrejima 7,25).

Sveto Pismo -

Luka 19,1-10

Scena III-1

„Sedamdeset, osamdeset, devedeset, stotinu...“ Zakej je voleo da broji novac, jer je znao da će dosta zadržati za sebe samog. Imao je izuzetno važnu službu, radeći za Rimljane koji behu pokorili Izrael. Rimljani su primoravali Jevreje da plaćaju mnoge poreze. Zakej je imao nadzor nad svim ljudima koji su sakupljali ove poreze u gradu Jerihonu i njegovoj okolini. Bio je glavni carinik. Obezbeđivao je da rimska uprava dobija sav novac koji zatraži. Ali, takođe je gledao da dosta toga zadrži za sebe.

Ovaj bogati, važni čovek živio je u Jerihonu, divnom gradu sa visokim palmama i lepim vrtovima. Mnogi bogati ljudi su tamo živeli. Uveren sam da je Zakeju bilo milo zbog toga, jer su oni trebali da plaćaju mnogo novca Rimskoj upravi, a to je značilo više novca i za njega!

Zakej beše važan, imao je puno para i živio je u lepom gradu. Ali, nešto nije bilo u redu. On je bio varalica i lopov. Uzimao je od ljudi više novca nego što je trebao. Varao je, da bi pribavio novac za sebe. Sigurno da je znao za Božiju zapovest, „Ne kradi“; ali sve vreme ju je kršio. Kada se ne pokoravaš Bogu, to je greh. Greh nas odvaja od Boga, tako da smo mi udaljeni od Njega. Biblija kaže: „Nego bezakonja vaša

rastaviše vas s Bogom vašim, i gresi vaši zakloniše lice Njegovo od vas, da ne čuje“ (Isaija 59,2).

To je ono što nije bilo u redu sa Zakejom: bio je udaljen od Boga; bio je izgubljen u grehu. Možda je baš tako i sa tobom. Hajde da porazmislimo o toj zapovesti „ne kradi“. Da li imaš olovku, igračku, ili knjigu koju si uzeo od nekog drugog? Jesi li ukrao novac mami ili tati da kupiš sladoled? Razmisli o onom testu u školi, kada si prepisao odgovor od nekog drugog. Ukrao si njegov odgovor. Bio si nepokoran Bogu. Ti znaš o ovim i drugim grešnim stvarima u tvom životu koje su se isprečile između tebe i Boga. Ti si isto tako kao i Zakej izgubljen u grehu. Tvoji gresi su se postavili između tebe i Boga.

Scena III-2

Jednog je dana Zakej video uzbuđeno mnoštvo kako se okuplja. Na toplom suncu, ljudi su dozivali i vikali, neki su krčili sebi put. „Isus iz Nazareta dolazi“, vest se brzo širila. Razni ljudi su o Njemu čuli različite stvari. Siguno su pričali šta su čuli: „On slepima vraća vid.“

„Da, i On često dodiruje bolesne i njima je za trenutak bolje.“

„On je čak vratio mrtve ljude u život!“

Verovatno je veoma malo ljudi u tom mnoštvu znalo da je Onaj o kome su oni razgovarali bio jedini Božiji Sin. On je oduvek živio sa Svojim Ocem na nebu. Postao je čovek, i došao je na zemlju. Zbog toga što je bio Bog, On je mogao da čini ove predivne stvari. Čak i da ljudi to nisu razumeli, bili su veoma uzbuđeni zbog Njegovog dolaska u njihov grad.

Zakej je saznao da On dolazi. „Moram videti toga čoveka,“ mislio je. Možda je on čuo da je Gospod Isus bio prijatelj carinika, koje su svi drugi mrzeli. Zakej je žurio da se pridruži gomili, ali on jednostavno nije mogao da vidi ljudima iznad glava. Bio je nizak čovek. Čak i da je stao na vrhove prstiju, ne bi mogao da ugleda Gospoda Isusa. Naravno da niko nije bio zainteresovan da mu pomogne. On je bio glavni carinik i ljudi su ga mrzeli.

Scena III3

Zakej je morao biti veoma razočaran. On je toliko mnogo želeo da vidi Ovoga Čoveka. Uskoro će biti isuviše kasno, jer je Isus samo prolazio kroz grad. Upravo je tada Zakej dobio ideju. U trenutku kad se setio, pojurio je niz ulicu. Bila je u to vreme veoma neuobičajena pojava da bogat, važan čovek bude viđen kako tako juri. Šta li je planirao?

Zakejeva ideja beše ova: „Drvo smokve se nalazi pored puta kojim će proći Isus. Ako se uspem na njega, imaću najbolji pogled od svih.“ Zamislite samo, glavni carinik u Jerihonu želi da se popne na smokvu!“

Ubrzo je stigao do drveta. Uhvatio se za jednu granu i uspuzao. Sklupčao se i smestio na granu među senovitim lišćem. Sada je bio siguran da će imati dobar pogled na Isusa Hrista dok bude prolazio.

Scena III-4

Zakej je gledao gomilu kako dolazi sve bliže i bliže. Da, to je Gospod Isus Hrist išao toplim, prašnjavim putem. Zašto je On došao u Jerihon? On je išao u Jerusolim i morao je da prođe kroz Jerihon da bi stigao tamo. Išao je u Jerusolim sa određenom svrhom.

On, Božiji Sin, napustio je nebo da dođe u svet da učini nešto čudesno za ljude poput Zakeja, tebe i mene, koji smo izgubljeni u grehu i daleko od Boga. On je bio jedina Osoba koja je ikada živela na svetu, i uvek se pokoravala Bogu. Biblija kaže „koji nije znao greha“ (2. Korinćanima 5,21). Ipak, On je Sebe dao, da umre na krstu i preuzme kaznu koju mi zaslužujemo od Boga. On je bio kažnjen, kao da je On bio taj koji se nije pokoravao Bogu. Kada je umro na krstu, On je bio odvojen od Svoga Oca Boga. Kakvu je strašnu kaznu On propatio! Ali, On se podigao iz mrtvih i Jedini je koji može da te spase da ne budeš izgubljen zauvek. On je došao da umre i spase izgubljene dečake i devojčice, ljude i žene. Eto, zbog toga je išao u Jerusolim i stoga je prolazio kroz Jerihon.

Postojao je još jedan razlog što je bio tamo. Dok je išao duž tog puta, tragaio je za nekim. On i mnoštvo pomerali su se sve bliže i bliže drvetu, među čijim lišćem je Zakej sedeo. Zakej je bio srećan što je mogao da posmatra.

Scena III-5

Ali, tada se gomila zaustavila, zato što je Gospod Isus stao tačno ispod smokvinog drveta. Pogledao je gore ka drvetu i pozvao: „Zakeju, požuri dole, jer danas u tvojoj kući moram ostati.“

Svi behu iznenađeni! Zakej je zaista bio zaprepašćen!

Zakej je bio onaj koga je Gospod Isus tražio u Jerihonu. On je voleo ovog čoveka i želeo je da učini nešto predivno u njegovom životu. Znao je sve o Zakeju. Znao je njegovo ime. Znao je gde on živi. Znao je da je on na tom drvetu. Znao je o njegovom varanju, njegovom lopovluku i kako je on nepopularan. Mada je Gospod Isus sada na nebu, On još uvek zove ljude. Da li On zove tebe danas? O, ti nećeš čuti glas, na ovaj način na koji čuješ moj. Ali, Gospod Isus zove tebe, ako znaš da si izgubljen u grehu i da je ono što si danas čuo, upravo za tebe. Duboko u svom srcu, ti znaš da te On voli. Govori ti da dođeš Njemu, tako da više nećeš biti izgubljen u grehu. Da li On zove tebe danas?

Toga dana, nekada davno, On je zvao Zakeja.

Brzo se maleni čovek spustio niz drvo. Mogu da ga zamislim kako gotovo pada niz grančice. Za trenutak je stajao pored Onoga, koga je toliko žudeo da vidi. Da li je Zakej imao prava da dođe kada ga je Gospod Isus pozivao? Da, imao je! Ako Gospod Isus poziva tebe danas, poslušaj Ga i učini šta On kaže, baš kao što je učinio i Zakej.

Scena III-6

Zajedno su se Gospod Isus i Zakej uputili ka kući malenog čoveka. Ljudi u gomili bili su vrlo nezadovoljni i počeli su da mrmljaju i žale se: „Zar On ne zna kakav je čovek Zakej?“

„Pomislite samo, da boravi u kući varalice!“ Ali, Isus Hrist, Božiji Sin, došao je na svet da traži i spasava ljude kao što je Zakej. On nije želeo da Zakej nastavi svojim putem nepokoravanja i bude zauvek izgubljen za Boga. On je i danas isti; On i dalje spasava rdave dečake i devojčice, ljude i žene.

Šta ta reč „spasiti“ znači? Zamisli da si na moru i odeš da plivaš. Iznenada te uhvati morska struja; vuče te i odvlači na otvoreno more. Ne možeš da učiniš ništa da bi se spasio; struja je isuviše jaka. Ali, spasilac vidi šta se desilo i doplivava. Uskoro si opet na pesku. Izbavljen si, i spašen iz vode.

Zbog greha u tvome životu, u opasnosti si da zauvek budeš odvojen od Boga. Tvoj greh te odvaja od Boga i ne možeš ništa da učiniš da bi sebi pomogao. Potreban ti je neko da te spase, i izbavi iz greha. Isus Hrist, Jedini je koji može to da učini. On je jedini Spasitelj. Toga dana On, Spasitelj, hodao je putem ka carinikovoj kući.

Scena III-7

Zakej je bio srećan što mu je Gospod Isus u kući! Verovatno je kazao svojim slugama da pripreme jelo za izuzetnog Posetioca. Siguran sam da je Gospod Isus razgovarao sa Zakejom i ostalima u kući, ali nam Biblija ne kaže šta je On govorio.

Dok je On bio tamo, nešto čudesno se desilo u Zakejevom životu. Dok je slušao Gospoda Isusa, znao je da je Isus uistinu Božiji Sin. On je uistinu bio Spasitelj. Zakej je uvideo kako je bio čist i savršen, a on sam ništavan i grešan. On je želeo da njegovi gresi budu oprosteni. Želeo je da njegov život bude drugačiji, a ne ispunjen sebičnošću, laganjem, obmanjivanjem i krađom. Zakej se jednostavno pouzdao u Gospoda Isusa da mu oprost i sve njegove grehe. Zbog toga Zakej iznenada ustade. Sav je razgovor prestao. Svako je čekao.

„Vidi Gospode, dajem polovinu svoga imanja siromasima, i ako sam od koga što iznudio, vraćam četverostruko.“

Mora da su neki zinuli od čuda. Kako je to moguće? Jeli ovo zaista Zakej, koji govori tako? Šta se desilo?

Gospod Isus je odmah načinio plan. Kazao je Zakeju, „Danas je došlo spasenje ovoj kući....jer je sin čovečiji došao da potraži i spase ono što je propalo“ (Luka 19,10).

Gospod Isus je izbavio Zakeja da ne bude zauvek kažnjen zbog svoga greha. Spasao je Zakeja da ne bude kažnjen zbog strašnog greha koji ga je zaposedao čineći ga kradljivcem i prevarantom. Zakej beše izbavljen iz greha. Više ne beše odvojen od Boga. Njegov život se promenio preko Gospoda Isusa Hrista. Kako je to bio divan dan za Zakeja!

Scena III-8

Ovo bi mogao da bude divan dan za tebe, ako znaš da si izgubljen u grehu i želiš da se odvratiš od svega što se ne sviđa Bogu. Zamoli Gospoda Isusa, sada, da uzme tvoj greh i da te od njega spase. Možeš Mu kazati: Dragi Gospode Isuse, zgrešio sam i činio grešne stvari. Hvala ti što si došao da umreš na krstu da me spaseš. Molim Te da ukloniš moj greh. Potpuno se pouzdajem u Tebe kao svoga Spasitelja i Gospoda. Ako se zaista pouzdaš u Njega da te spase, On će to učiniti. Biblija kaže: „Stoga i može sasvim da spase one koji Njegovim posredstvom prilaze Bogu, pošto svagda živi - da se moli za njih“ (Jevrejima 7,25). On može da izmeni tvoj život. Tada ćeš ,kao Zakej, početi da živiš tako da ugodiš Bogu.

Lekcija 4

BLUDNI SIN UČI LEKCIJU

Centralna istina -

Odvrti se od tvog greha i okreni ka Gospodu Isusu Hristu

Biblijski stih koji se uči napamet - U okviru petodnevnog kluba ponovite Jevrejima 7,25. Za nastavu u okviru jednog susreta učite: „Tako se, kažem vam, raduju Božiji anđeli zbog jednog grešnika koji se kaje“ (Luka 15,10).

Sveto Pismo -

Luka 15,1, 10-32

Krenuo je ka izlaznim vratima, sa koferom u ruci i kaputom preko ramena. Lice mu je poprimilo tvrdo-glav izraz:

„Nikada se neću vratiti,“ povikao je svojoj majci; „Više mi se ne sviđa ovde.“ Sa tugom ga je Tonijeva majka gledala kako odlazi. Gospod Isus je jedanput ispričao priču o dečaku nalik Toniju...

Scena 4-1

„Oče daj mi novac koji bi trebalo da dobijem kada ti umreš. Želim ga sada. Neću da čekam.“

Da li je to zaista govorio njegov sopstveni dragi sin? Kako se tužnim morao osećati otac! Svome sinu je dao dobar dom sa slugama. Dao mu je dobru hranu i odeću. Njegov mlađi sin je želeo svoj novac sada; želeo je da ode od kuće, da radi šta želi, da ide svojim sopstvenim putem. Otac me navodi da razmišljam o Bogu; On je tako dobar prema nama. Možeš li da porazmisliš o nekim stvarima koje ti je dao? (prodiskutujte o Božijim darovima.) Da, sve dobro što imamo, imamo zato što je Bog tako dobar i ljubazan.

Zar ne pomišljaš da bismo trebali da volimo i poslušamo tako ljubaznog i dobrog Boga? Ali, mi to ne činimo. Biblija kaže: „Svaki od nas se okrenu svojim putem“ (Isaija 53,6). To znači, da mada je Bog bio tako dobar prema tebi, ti i dalje ideš svojim sopstvenim, a ne Božijim putem. Bog zna šta je najbolje za nas i želi da mi budemo zaista srećni. On nam u Bibliji naređuje da poslušamo svoje roditelje: On nam zapoveda da govorimo istinu. Tvoj otac je kazao, „Budi kući u pola sedam, ne kasnije.“ Ali igra fudbala je bila isuviše dobra da bi je napustio, i nisi se vratio kući do 7:15.

„U koliko sati sam ti rekao da dođeš kući?“ pitao je tata. „O, tata, stao mi je sat, žao mi je.“ Jesi li išao Božijim putem ili svojim sopstvenim? Išao si svojim sopstvenim putem; nisi slušao Boga. Zašto? Zato što si rođen sa grešnim srcem, koje želi da čini grešne stvari. Niko nije morao da te uči da ne slušaš kod kuće ili lažeš: Otkrio si da je lako živeti po svome, baš kao i ovaj dečak.

Scena 4-2

Sa tugom mu je otac dao novac, i odmah potom mlađi sin je napustio dom.

Otići ću u neku zemlju daleko odavde, mislio je. „Dobro ću se provoditi i radiću šta god želim. Biće sjajno da nemam nikoga da mi priča šta da radim, nikoga da mi govori šta je u redu, a šta nije. Moći ću da ugodim samom sebi.

U tišini, sa tugom, otac ga je gledao kako odlazi. Njegov dragi sin odlazio je sopstvenim putem i otac se plašio da mu predstoji teško vreme. Gledao je sve dok više nije mogao da ga vidi. Ali, sin je razmišljao o drugim stvarima. Unapred se radovao dobrom provodu - novim iskustvima, novim prijateljima. Možda će postati bogatiji nego ikad! Mislio je da on može da upravlja sopstvenim životom.

Scena 4-3

U dalekoj zemlji zaista je otkrio nove prijatelje. Ovi prijatelji su bili veoma srećni da mu pomognu da potroši svoj novac. Uz njih je mnogo jeo, mnogo pio, i radio mnoge grešne stvari. Bio je daleko od svoga oca

i radio je stvari koje bi njega bile veoma rastužile. Ti si baš kao on. Kada ideš svojim sopstvenim putem, ti radiš stvari koje se ne sviđaju Bogu. Kada kažeš, „Sat mi je stao“, to je bila laž! Bog je savršen i dobar. On nikada ne laže i On mrzi laganje. Sećaš li se kada nisi došao kući u rečeno vreme? Nisi poslušao Boga, baš kao ni tvoje roditelje. Koristiš li Božije ime kada se kuneš? To je još nešto što se ne sviđa Bogu, jer je On zapovedio: „Ne uzimaj uzalud imena Gospoda Boga svojega.“ Ti sve ovo činiš, zato što si otišao sopstvenim putem. Tvoj greh te odvaja od Boga, baš kao što je ovaj sin bio odvojen od doma. On je mislio da se dobro provodi.

Ubrzo, veoma brzo skoro ništa ne beše ostalo. Sav njegov novac beše otišao; i svi njegovi prijatelji isto tako behu otišli! Niko mu neće pomoći. Beše sve gore i gore. U zemlji je bila glad i ljudi nisu imali dovoljno za jelo; hrana postade skupa i nije je bilo. Bio je gladan. Uskoro se njegova odeća pretvorila u rite, i morao je da proda sve što je imao. Ništa mu ne beše ostalo „Možda mogu da nađem posao i zaradim nešto novca,“ mislio je. Ali, jedini posao koji je mogao da nađe bio je na farmi, da hrani svinje. Za Jevreje je bilo nezamislivo da imaju bilo kakav posao u vezi svinja.

Scena 4-4

Kako je posramljen bio! Dan za danom gledao je svinje kako jedu. Bio je toliko gladan da je poželeo da jede hranu za svinje. Ako bude nastavio ovako, umreće od gladi. Otišao je svojim sopstvenim putem, i bio je daleko od oca. Ti si otišao svojim sopstvenim putem, ne Božijim putem. Učinio si mnoge stvari koje se ne sviđaju Bogu. Daleko si od Njega. Ovo je veoma ozbiljno, jer Biblija kaže, „Koja duša zgriješi, ona će poginuti“ (Jezekilj 18,4). To podrazumeva da ćeš ti, ako ideš svojim sopstvenim putem, za večna vremena biti odvojen od Boga. Ovo je kazna za tvoj greh. Tvoj sopstveni put nije najbolji. Ovaj dečak je to takođe otkrio.

Smrdljive svinje koje grokću! Kako ih je sin mrzeo! Počeo je da misli na dom. Sećao se kuće, slugu i svoje porodice. Pomišljao je na svu onu hranu koju su imali za jelo, dok je on gladovao. Dok je posmatrao svinje, stideo se sebe samog, i načina na koji živi. Kazao je, „Otiću svome ocu. Reći ću mu da sam zgrehio prema Bogu. Kazaću mu da mi je žao što sam ga ostavio i krenuo po svome. Ostavljam svinje i ove ljude zauvek. Čak i da budem sluga kod kuće, biće bolje nego ovo.“

Nije li vreme da i ti počneš tako da razmišljaš? Razmisli o svome grehu - tvojim lažima, neposlušnosti, zakletvama. To nisu nevažne stvari. Da li ih vidiš kao greh koji Bog mora da kazni? Da li u svom srcu znaš da moraš biti voljan da iza sebe ostaviš tvoj greh i odvратиš se od njega? Razmišljaš li o svojoj potrebi da se odvратиš od tvoga greha ka Bogu, kao što je ovaj mladić želeo da se vrati svome ocu?

Scena 4-5

Ali, samo razmišljanje ne bi mu pomoglo. Morao je da preduzme akciju, i jednoga dana to je i učinio. Krenuo je kući, napuštajući svinje, stočara i daleku zemlju. Mora da je pomislio, „Više od bilo čega želim da se vratim kući.“ Da li ti kažeš, „Više od bilo čega želim da moj greh bude odnet i da se pomirim sa Bogom?“ Bog želi da ti učiniš ono što je mlađi sin uradio. On želi da se ti u svome srcu okreneš od greha. Od čega Bog želi da se ti odvratiš? Od laganja, neposlušnosti, krivokletstva, varanja i svega u tvom životu za šta znaš da je greh. Kada zaista žališ što si zgrešio prema Bogu i želiš da se odvratiš od greha, to se zove pokajanje. Božija zapovest tebi je da se pokaješ. Biblija kaže: „Bog sada nalaže ljudima da se svi svuda pokaju“ (Dela 17,30)

To je ono što je mlađi sin učinio, kada je napustio daleku zemlju i uputio se kući. Možda je mislio: „Šta će otac reći? Hoće li me primiti? Kako bi uopšte mogao da mi oprostí? Bio sam takva budala!“ Je li bio uzbuđen i nervozan dok se s teškom mukom vukao duž puta koji ga je sve bliže i bliže nosio kući?

Kada se u svome srcu odvratiš od greha (pokaješ se), to nije stvarni put koji te vraća Bogu. Postoji samo jedan put Bogu. To je kroz Osobu, Gospoda Isusa Hrista. On je oduvek bio Božiji Sin na nebu, ali je On došao na svet da bude jedini put nazad - Bogu. On je dopustio ljudima da ga prikuju na krst; gde je umro lijući Svoju dragocenu krv. On je preuzeo užasnu kaznu za naš greh. Umro je da bi grešnici mogli dobiti oprostaj. On nije imao svoj sopstveni greh. Nije činio stvari o kojima smo ranije razgovarali, ali je On umro za greh sveta. Zato je mogao da kaže, „Ja sam put...niko ne dolazi Ocu - sem kroz mene“ (Jovan 14,6). Ali, On je ustao iz mrtvih i živi večno, tako da skoro 2000 godina nakon Njegove smrti i vaskrsenja ove su reči još uvek istinite: „Stoga i može sasvim da spase one koji Njegovim posredstvom prilaze Bogu, pošto svagda živi - da se moli za njih“ (Jevrejima 7,25). Želiš li da tvoj greh bude oprostén? Žudiš li da budeš izmiren sa Bogom? Odvrati se od svog greha i dođi Gospodu Isusu Hristu. Kaži mu da ti je stvarno žao zbog tvog greha i da veruješ da je On umro za tebe. Zamoli ga da te razreši tvoga greha i preuzme brigu za tvoj život. Ovo je put povratka Bogu.

Mlađi sin je bio na putu svog povratka ocu. Mada je bio dosta udaljen, njegov ga je otac video. Mora da je on stalno gledao i žudeo za povratkom svoga sina. Daleko, u daljini, video je prljavu priliku, u dronjcima kako ide ka njemu. Kada je prilika došla bliže, shvatio je da je to njegov sopstveni, dragi sin.

neće biti sluga; bio je sin! Zgrešio je i on je to znao; ali njemu se nikada neće prebacivati njegov greh. Sve je bilo oprosteno i zaboravljeno! On to nije bio zaslužio, ali bila je istina. Kakva dobrodošlica!

Da li ti želiš da sav tvoj greh bude oprostén i zaboravljen od Boga? Da li bi ti bilo milo da ti se on više nikada ne prebacuje? To je ono što će se dogoditi, ako se okreneš Gospodu Isusu od tvog greha: Zamoli Gospoda Isusa da te spase tvoga greha. Ti ne zaslužuješ da ti bude oprosteno, ali ovo je ono što je Bog obećao svima koji se pokaju i pouzdaju se u Gospoda Isusa. O, Njegova ljubav je veoma velika, veća od očeve ljubavi iz ove priče koju nam je Gospod Isus ispričao.

Scena 4-7

„Donesite najlepšu haljinu za moga sina.“ Sluge su potrčale da poslušaju. „Idite i donesite prsten mome sinu da ga nosi. Moj sin nije rob da ide bosonog; donesite mu cipele da ih nosi!“

„Dovedite tele, pa ga zakoljite da slavićemo! Jer je ovaj moj sin bio mrtav i oživeo je, bio je izgubljen, ali je nađen!“ Otac je zaista voleo toga mladića! Ako dođeš Bogu kroz Isusa Hrista, takav kakav jesi, sa svim svojim gresima, oni će svi biti oprosteni. Bog te voli i želi da te dovede da živiš sa Njim na nebu kada budeš umro. Boga veoma veseli kada se grešnik pokaje. Biblija kaže da se anđeli na nebu vesele, kada neko zamoli Gospoda da preuzme njegov greh.

Scena 4-8

Hoće li biti radosti na nebu danas? Želiš li da tvoj greh bude oprostén? Poslušaj svim svojim srcem Njegovu zapovest da se okreneš od greha Bogu da bi se pokajao. Sada dođi Gospodu Isusu Hristu, i kaži mu da ti je žao što si otišao svojim sopstvenim, a ne Božijim putem. Kaži mu da veruješ da je On umro umesto tebe. Zamoli ga da te razreši greha. Ako ovo učiniš, i zaista tako misliš, sav tvoj greh će biti oprostén. Bog će te primiti. Nebesa će se radovati! Biblija kaže, „Tako se, kažem vam, raduju Božiji anđeli zbog jednog grešnika koji se kaje“ (Luka 15:10).

Scena 4-6

Širom raširenih ruku, potrčao je ka njemu. Čvrsto ga je zagrlío i ljubio, plačući od radosti. „O, oče,“ plakao je sin, „zgrešio sam nebu i tebi. Nisam više dostojan da se zovem tvoj sin.“ Ali, niti je bilo prilike, ni potrebe da bilo šta kaže. Mogao je da vidi, da nikada

PAVLE I SILA IDU U FILIPE

Centralna istina - Poveri se Gospodu Isusu Hristu i tvoj život će biti PROMENJEN

Biblijski stih koji se uči napamet - „Poveruj u Gospoda Isusa, pa ćeš biti spasen i ti i tvoj dom“ (Dela 16:31).

Sveto Pismo - Dela 16:11-40

Kamenovani od besne gomile....Spasli se podle zavere.... Oslobođeni iz zatvora zahvaljujući anđelu....Našli se u brodolomu!....Ovo su bile neke od stvari koje su se dešavale prvim hrišćanskim misionarima. (Misionar je neko ko odlazi u druga mesta da govori ljudima o Isusu Hristu.) Pavle i Sila su bili misionari. Život im je često bio uzbudljiv, čak i opasan.

Scena 5-1

Pridružimo im se u njihovom odlasku u jedan grad u nekoj novoj zemlji. Grad Filipi beše preplavljen ljudima, a Pavle i Sila nisu poznavali nikoga od njih. Ali bili su sigurni da je to baš ono mesto gde bi trebali da budu. Bog ih je vodio da ovde dođu. (Možete pokazati Filipe na mapi.)

Dok su promatrali, mogli su da vide da većina ljudi ne zna ništa o jedinom istinskom Bogu. Klanjahu se lažnim bogovima. Kako su Pavle i Sila žudeli da im ispričaju o Bogu i Njegovom Sinu, Isusu Hristu. Pavle i Sila su bili misionari, koji su išli od mesta do mesta pričajući o Isusu Hristu i kako se može upoznati. Ali gde da započnu sa ovim radom u gradu? Nije čak ni postojala zgrada gde su ljudi koji su znali o Bogu mogli da se okupljaju. Napokon su otkrili grupu ljudi koja je znala prvi deo Biblije i molila se jedinom, istinskom Bogu. Okupljali su se pored reke.

Scena 5-2

Ove žene koje su se sakupile da bi se molile, znale su za Boga; ali nisu znale da je Bog poslao Svoga Sina Isusa Hrista u svet. Pavle i Sila su pomislili da je ovo trenutak da im kažu predivnu vest. Sigurno je da su misionari pričali kako je jedini Božiji Sin umro na krstu i bio kažnjen zbog greha sveta. Kako to mora da je bilo uzbudljivo ispričati ovim ženama da Gospod Isus nije ostao mrtav, već se podigao iz mrtvih i večno je živ. Po prvi put su ove žene čule da jedino Isus Hrist može da ih izmiri (opravda) sa Bogom

Ako si čuo ove stvari o Isusu Hristu, možda ima nekih stvari koje nisi razumeo. Možda zaista želiš da zamoliš Gospoda Isusa da ti oprostí tvoj greh, ali ne

znaš kako. Biće mi drago da ti pomognem iz Biblije. Dođi da razgovaraš samnom nakon časa. Stajaću tamo pored onog poštanskog sandučeta (ili nekog drugog mesta koje je pogodno).

Dok su Pavle i Sila ovo objašnjavali desilo se nešto čudesno jednoj od žena koje su slušale. To je bila Lidija, ugledna i bogata gospođa. Biblija nam kaže, da je, dok je ona slušala, Bog počeo da deluje u njenom srcu i životu, tako da je razumela ono što su Pavle i Sila govorili. Poverovala je u Evandjelje i uistinu je želela da spozna Isusa Hrista zbog sebe same. Poverila se Gospodu Isusu Hristu, i njen se život promenio.

Zatim je kazala dvojici misionara, „Ako ste došli do ubeđenja da sam ja vernik, molim vas da dođete i ostanete u mojoj kući.“ Bog je delovao u Lidijinom srcu i životu. Sada je spoznala Gospoda Isusa Hrista kao svog Spasitelja. Bog joj je takođe dao i ljubav prema drugim hrišćanima. Bog menja one koje spasava. Biblija kaže: „Ako je ko u Hristu - novo je stvorenje“ (2. Korinćanima 5:17). To znači, da ako si se poverio Gospodu Isusu kao svome Spasitelju, ti si nova osoba. Izgledaš spolja isto, ali iznutra ćeš zaista biti drugačiji. Od grešne i nepokorne osobe bićeš izmenjen u osobu koja želi da poslušá Boga. To ne znači, da više nikada nećeš biti nepokoran Bogu, ali više nećeš biti osoba koja veoma malo mari za Boga. Volećeš Ga. Bog ti ne govori samo kako da živiš za Njega; On dolazi da živi u tebi, da ti pomogne da to uradiš. Upravo se to desilo Lidiji.

Scena 5-3

Mora da su Pavle i Sila bili preplavljeni radošću zbog onoga što je Bog učinio. Nastavili su sa svojim velikim delom, pričajući drugima o Isusu Hristu. Jednoga dana, kada su zajedno išli do mesta gde su se ljudi okupljali da se u društvu mole, sreli su robinju koja beše proročica sudbine. Biblija nam govori da je proricanje sudbine nešto što se ne sviđa Bogu i da mi ne treba da imamo ništa u vezi sa tim. (V Mojs. 18,10-12). Ovu devojkú je bio zaposeo zao duh i davao joj sposobnost da proriče sudbinu. Kada je ugledala Pavla i Silu, počela je da viče, „Ovi ljudi su sluge svevišnjeg Boga, koji nam objavljuju spasonosni put!“ Bila je istina to što je rekla, ali zbog onoga što je radila, i načina na koji je vikala, znali su da Sotona rukovodi njenim životom. Pavla i Silu je veoma rastužilo što su čuli ovu jadnu devojkú da tako viče. Danima je nastavljala da ih sledi i sve vreme je vikala.

Napokon, Pavle je bio toliko uznemiren, da se zaus-tavio, okrenuo i rekao, „Naređujem ti u ime Isusa Hrista da izadeš iz nje!“ U tom trenutku je zli duh napustio devojkú. Kako moćno je ime Gospoda Isusa! On je moćniji od Sotone i zlih duhova. On je promenio život ove devojkú i može da izmeni tebe.

Možda ti znaš da tvoj život nije ispravan. Govoriš laži, imaš zle misli, ne slušaš mamu i tatu, zaklinješ se imenom Božijim, sviđa ti se da imaš svoj put.

„Nema pravednoga - baš ni jednoga“ (Rimljanima 3:10). Ti treba da postaneš nova osoba. Gospod Isus Hrist može to da učini za tebe. Znamo da je On svemoćan, zato što je ustao iz mrtvih. On je živ danas; i ima moć da izmeni tvoj život. Ma kako da si loš, Gospod Isus može da te u potpunosti promeni.

Ako mu se poveriš da te spase, oprostice ti greh i promeniti ti život. Pomoći će ti da živiš za Njega. Možda imaš svadalačku narav i svi znaju za to. Ali, ako dođeš Gospodu Isusu i poveriš mu se kao svome Spasitelju, daće ti moć i snagu koja ti je potrebna da ne budeš svadalački raspoložen. Pripadati Gospodu Isusu ne znači samo biti spreman za nebo. To znači biti načinjen novom osobom koja živi za Boga, sada u ovome životu. Robinja je svakako bila drugačija nakon što je bila oslobođena zlog duha.

Scena 5-4

Ali nisu svi bili srećni zbog onog što se dogodilo. Robinja je radila za ljude koji su zarađivali mnogo novca od njenog proricanja sudbine. Bili su veoma besni kada im je postalo jasno da ona više neće moći da zarađuje za njih. Zgrabili su Pavla i Silu i dovukli ih na pijačni trg, gde su zasedale gradske sudije. Optužili su ih, govoreći. „Ovi su ljudi Jevreji i narušavaju mir u našem gradu. Govore stvari koje su protiv zakona.“ Ovo je bila laž, ali nije bilo nikoga da se zauzme za Pavla i Silu. Gomila se priključila u iznošenju laži, vičući protiv misionara.

Sudije su naložile da oni treba da budu surovo kažnjeni. Dvojici misionara je pocepana odeća, i strašno su ih izbatinali. Nakon toga, baciše ih u zatvor i čuvaru je naloženo da ih brižljivo čuva.

Scena 5-5

Da bi bio siguran, da oni neće pobeći, tamničar ih je stavio u ćeliju duboko unutar zatvora. Takođe je stavio njihova stopala u drvene blokove, zvane klade. Tamo oni behu, izbatinani u modricama, krvareći u bolovima. Ruke i stopala im behu čvrsto vezani. Nije postojala nada da se oslobode.

Ali, u toj prljavoj, vlažnoj i mračnoj ćeliji, nije bilo ni gundanja, ni jadikovanja. Beše, međutim jedan drugi zvuk - zvuk pesme! Pavle i Sila su pevali hvale Bogu. Kako su to mogli da rade? Oni su znali da je Bog bio zaslužan za sve što se desilo. Znali su da zatvorski zidovi ne mogu da zadrže Boga napolju; On je bio sa njima. Imali su radost u svojim srcima. Kako behu različiti od ostalih zatvorenika!

Oni, koji su se poverili Gospodu Isusu kao svome spasitelju su drugačiji, jer ih Bog čini novim ljudima. Ako si se poverio Gospodu Isusu, biće momenata kada će ti biti veoma teško da živiš za Njega. Ali, možeš biti siguran da je Bog sa tobom. On je obećao: „Nikada te neću ostaviti, niti ću te napustiti“ (Jevrejima 13:5) Bog će u tvome životu biti stvaran.

Spoznaćeš Ga, zato što je Isus Hrist tvoj lični Spasitelj. Upravo su zbog ovoga Pavle i Sila pevali Božije molitve.

Kako iznenađeni, mora da su bili drugi zatočnici kada su slušali njihovo pevanje! Ovo nije bio zvuk koji su baš često slušali unutar zatvorskih zidova.

Scena 5-6

Ali, iznenada u ponoć, neka druga buka, razlila se zgradom. Sve je počelo da se tresu. Temelji zatvora su podrhtavali. Sva se vrata otvoriše. Razdvojiše se drvene klade. Lanci spadoše sa zatvorenika. Bog je dejtvoovao. On je poslao zemljotres.

Tamničar je izašao sa potresom. Kada je video zatvorska vrata širom otvorena, uhvatila ga je panika: „Sigurno su se svi zatvorenici spasili bekstvom,“ pomislio je. „Ubiće me zbog ovoga.“ Brzo je izvadio mač nameravajući da se ubije. Tada je začuo povik, „Ne čini sebi nikakva zla, jer smo svi ovde“. Bio je to Pavle.

Kada je tamničar čuo Pavla, pozvao je da donesu sveće. Mora da su mu se po glavi motale svakakve misli: „Ovi ljudi su sigurno sluge Gospoda Isusa, jer bi inače pobešli kada su imali priliku. Sigurno je da Bog ima veliku moć, kada može da pošalje ovakav zemljotres.“ Tamničar je znao da on nije spreman da se suoči sa ovim velikim Bogom. Kada je ušao u ćeliju tamničar je postavio veoma važno pitanje, „Gospodo, šta treba da činim da bih se spasao?“

Scena 5-7

Pavle je odgovorio: „Poveruj u Gospoda Isusa, pa ćeš biti spasen i ti i tvoj dom“ (Dela 16,31). Pavle i Sila su morali da objasne šta pod ovim podrazumevaju. Isus Hrist, Božiji jedini Sin, umro je na krstu i bio kažnjen za greh sveta. Ustao je iz mrtvih i sada je na nebu sa Bogom. Samo je On tamničara mogao da izmiri sa Bogom. On je morao da se osloni na Isusa Hrista koji će preuzeti njegov greh i izmiriti ga sa Bogom. Misliš li da je tamničar samo slušao šta su mu Pavle i Sila kazivali o Gospodu Isusu, i nije učinio ništa u vezi sa tim? Da li je samo rekao, „Pa fino što to znam?“ Biblija kaže da je on poverovao. Pouzdao se u Gospoda Isusa Hrista da ga izbavi iz greha. Zamolio je Gospoda Isusa da mu oprost i greh. I ne samo to; Biblija kaže da se njegova porodica pouzdala u Isusa da je takođe spase. To nije dovoljno da samo znaš o Isusu Hristu; moraš se lično u Njega pouzdati i zamoliti Ga da te spase.

Ako se tamničar zaista pouzdao u Gospoda Isusa, njegov život se tada promenio, zar ne? Da, on je bio drugačiji. Poveo je Pavla i Silu sa sobom i brižljivo im vodom oprao rane na leđima. Uveo ih je u svoj dom. Dao im je jelo. Brinuo se za njih. Kakva promena! Kada Gospod Isus Hrist spasava nekoga od njegovog greha, nastaje stvarna promena u njegovom životu.

Bog Sveti Duh dolazi da živi u životu te osobe u trenutku kada se poverila u Gospoda Isusa. Neposlušne dečake i devojčice on pretvara u poslušnu decu. Ljude nezainteresovane za Bibliju, menja u ljude koje žele više da saznaju o Božijoj Reči.

Scena 5-8

Bog može da učini da postaneš nova, drugačija osoba. Može da učini da budeš ljubazan, kao što je On učinio za Lidiju. Može da ti pomogne da se odvратиš od greha, kao što je učinio za proročicu. Može da ti pomogne da živiš da bi Mu ugodio, kao što je uradio za tamničara.

Želiš li da tvoj život bude drugačiji? Je li ti žao što znaš da ne živiš životom koji se Bogu dopada? Zamoli Gospoda Isusa da ti oprost i preuzme brigu nad tvojim životom! Poveri se Njemu samome da te spase od greha! Gospod Isus će tada živeti u tebi kroz Svetoga Duha, i uvidećeš da si nova osoba. „Poveruj u Gospoda Isusa, pa ćeš biti spasen ti i tvoj dom“ (Dela 16,31).